

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 25 kr., za četrlet 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnilstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Deželni zbor v Gradci.

Zasedanje deželnih zborov tokrat ni bilo dolgo, pri nekaterih so se gg. poslanci skorej samo sešli, da si podajo roke v pozdravljenju in malo, da ne že ob enem tudi v slovo. Naš v Gradci je imel v celem pet deloma jako kratkih sej. V petek, dne 9. septembra je bilo več manj slovesno otvorjenje ter so v tem mil knezoškof Graški, dr. Zwerger služili sv. mašo, dež. glavar, grof Wurmbrandt pa je zatem nagovoril gg. poslance v dež. hiši v besedah, kakor so pri tacih priložnostih v navadi ter je naznanil, kaj da je na dnevnem redu pri drugi seji t. j. v soboto.

Pri tej seji je predložil dež. odbor proračune za deželne zaklade in baron Hackelberg je prosil, naj bi se mu dovolilo odpusta za dva dni. Zbor je to prošnjo uslišal rade volje. Nato so sledile volitve v razne odseke in o njih smo že govorili, kolikor se tiče naših poslancev, na drugem mestu. Pri njih niso prezrli naših poslancev, toda v odseke so jih volili le po enem, torej ravno toliko, da vedó tudi naši poslanci, kaj da se godi v odsekih, ki pripravljajo gradivo za sklepanje v dež. zboru, na njih sklepanje pa nimajo moči.

Tretja seja bila potem v ponedeljek, dne 12. sept. V tej seji je prosila c. kr. deželna sodnija v Gradci, naj se poslanec Rochlitzer prepusti njej, ker je tožen zavoljo razžaljenja časti. Poslanec dr. Wannisch je predlagal, naj se ta prošnja izroči občinskemu odseku v pretresovanje ter mu je to tudi obveljalo. — Posl. grof Stürgkh in tovariši — tudi naši poslanci — predlaga, naj se naroči dež. odboru, da prosi visoko vlado, naj se drži strogo na razlaganje dostavka v trgovinski pogodbi z Italijo gledé na carino pri laškem vinu. Ta predlog se je izročil novemu odseku iz deveterih poslancev.

Četrta seja je bila v petek, dne 16. septembra. V njej so vsprejeli predlog grofa Stürgkh gledé na carino o laškem vinu prav v tisti podobi, v kateri ga je pred-

lagal. Ali bode kaj pomagalo? — Posl. dr. Reicher predlaga, naj se pritrdi sklepu mesta Friedberg, da plača vsak po 10 do 50 gld., kdor hoče biti vsprejet v mestno občino. Predlog se vsprejme brez ugovora. Prelat Karlon poroča o volitvah poslanca za trgovinsko in obrtnijsko kamoro v Gradci in Ljubnem ter se tudi izvolitev potrди brez ugovora. — Dr. Schmiderer tirja izredno podporo za vravnavo Mure od Gradca do ogerske meje ter se izroči njegov predlog finančnemu odseku. Poslanec Morre in tov. tirjajo pomoči od dežele za tiste, katerim je povodenj napravila veliko škodé — vsem na nemškem delu naše dežele. — Dež. glavarja namestnik, dr. Jurtela vpraša na zadnje, je-li naročil v resnici deželni glavar ravnatelju na Slatini, naj dela za to, da se izvoli ondi nemški obč. zastop. Zadnja seja je bila v soboto, dne 17. septembra. V njej je predložil poslanec dr. Starkel in tov. interpelacijo do visoke vlade, čemú da toliko podpira Slovence na Štajarji in to na škodo nemškim pravicam. — Ces. namestnik, baron Kübeck je takoj obljubil, da hoče odgovoriti o svojem času na to interpelacijo — na interpelacijo, ki sloni na predsodkih ali vsaj ni brez njih. — Dež. glavar odgovori dr. Jurteli, da bi on ne bil ničesar naročil Slatinskemu ravnatelju, preiskovati pa te reči bi ne kazalo njemu, ampak dež. odboru. (To je lepo, ali mar ni dež. glavar na čelu dež. odbora? Ured.) Ker ni bilo drugih stvari v razpravljanje, sklene dež. glavar zborovanje — more biti do trde zime.

Kakor se vidi iz tega poročila, ni bilo veliko, kar se je v tem času sklenilo v zboru, sicer pa ni bilo lahko drugače, kajti dež. odbori še niso dodelali svojih predlogov in brez tacih kaj hoče dež. zbor? No pri drugem zasedanji bode že drugače, škoda pa je, da mi ne moremo, kakor bi sicer radi, dobiti v ta zbor nič zaupanja, dokler so nemški liberalci v večini, konservativci in Slovenci pa v manjšini, torej ne morejo doseči ničesar zoper voljo liberalnih Nemcev.

Po I. slov. katol. shodu v Ljubljani.

(Dalje.)

Drugi govornik so bili prevzvišeni knezoškof lavantinski dr. Mihael Napotnik, ter jih je skupščina pozdravila z največjim navdušenjem. S krščanskim pozdravom »Hvaljen bodi Jezus Kristus!« pričnejo prevzvišeni gospod izborni svoj govor, v katerem prepričevalno dokažejo, da je bila in je katoliška cerkev najtrdnjša zaslomba slovenskega naroda. Katoliška vera v obče spaja vse narode v lepo družbo, tako pa tudi utrjuje mir in pravi napredek posameznega naroda. Slovence veže materinska beseda in zvestoba do cesarja, ta vez pa dobiva višjo moč v sveti veri. Skozi tisočletje je bil narod slovenski v nevarnih burnih časih, propadel bi bil, da ga ni varovala katoliška cerkev. Mnogo odličnih mož se je zbralo iz vseh slovenskih pokrajin, da bi se posvetovali ter sklepali o resolucijah, katere naj bi bile slovenskemu ljudstvu vodilo pri delovanju za duševni in telesni blagor. Ljubimo torej sveto vero! Kakor ta ne propade, tako tudi ne bode propal narod, ki živi po njenih naukih. Ta shod ima namen, razjasniti načela, omogočiti složno delovanje. Srca naj se približajo. Že pogled na mnogobrojno skupščino daje nam to upanje. Če združimo moči, potem bode ta shod jutranja zarija boljše bodočnosti, potem bode mir in trajna sprava. Tako se zgodi, tako bodi!

Predsednik g. Fr. Povše z iskrenimi besedami zahvali visokega gospoda za te prekrasne besede, katere naj bi si vsak Slovenec zapisal globoko v srce ter uravnaval po njih svoje delovanje. Med tem je razvonilo »Ave Marija«. Preč. g. kanonik Klun moli na glas in za njim vsa skupščina »Angeljsko češčenje«.

Tretji govornik je bil monsig. dr. Gabrijevčič, ki v imenu zadržanega knez nadškofa Goriškega iskreno pozdravi zborovalce ter v obširnem govoru razpravlja razmere na Goriškem. — Deželni odbornik g. dr. Papež pozdravi skupščino v imenu deželnega glavarja, gospoda Otona Detele, ki je bil vsled nevarne bolezni zadržan, vdeležiti se shoda. — Gosp. župan Peter Grasselli pozdravi skupščino v imenu občine Ljubljanske ter zakliče: Dobro došli danes in vsikdar, zborujte srečno na slavo in blagor naroda. Vzemite seboj prijetne spomine in pozdrav vsem bratom in sestram po zemlji slovenski!

Predsednik predstavi na to znanega državnega poslanca g. dr. pl. Fuchsa, ki ima vsled svoje naklonjenosti do slovenskega naroda med državnimi poslanci častni priimek »Ehrenslovene«. Gospod dr. pl. Fuchs na to v nemškem jeziku, ker slovenskega ni zmožen, pozdravi skupščino v ime »kat. političnega društva« v Solnogradu, želeč, da bi se vsi katoliško misleči državni poslanci združili v jedno skupino ter z združenimi močmi zagovarjali opravičene zahteve vseh narodov. Vspeh bi bil gotov. Gospod Glienkiewicz pozdravi skupščino v poljskem jeziku v imenu Poljakov, katere veže s Slovenci katoliška ideja.

Konečno govorita še veleč. gosp. dr. Anton Jeglič iz Sarajeva o temeljih katoliškega življenja in blag. g. dr. Srnc iz Celja o zaslugah slovenske duhovščine za narodni obstanek in napredek, iskreno želeč, da bi tudi v prihodnje delali složno duhovniki in posvetnjaki, kakor je to na Štajarskem. Oba govora sta bila z navdušenjem in mnogim odobravanjem vsprejeta. Predsednik h koncu zahvali vso skupščino, posebno g. deželnega predsednika za udeležbo ter zaključi prvi slovesni shod ob $\frac{3}{4}$ 10. uro.

(Dalje prih.)

Cerkvene zadeve.

Sv. vera in življenje.

Iz dalnje Amerike prejel sem pismo, napisano od žuljave delavčeve roke. Ker ima nekatere splošnje misli, ki bi utegnile marsikomu biti v poduk in svarilo, pošiljam Vam ga, gosp. urednik, v blagovoljno porabo za cenjeni Vaš list. Pismo slove: Nikedar nisem še tvojega pisma prejel v tolikem strahu, kakor poslednje, dne 10. avgusta prišedši z dela zvečer. Stanovanje smo našli odprto, ključavnice potrgane, skrinje, v katerih hranimo svojo siromašno obleko in vse, kar imamo, razbite, po celi hiši razmerano obleko. Kar je bilo všeč grdi drhali, to je seboj odnesla. Denarjev, zaradi katerih so vlomili, k sreči niso dobili, ker vsak malo, kar imamo, seboj nosimo. Pa še to skoro ni varno, ker se tudi zunaj na ulici vsak dan čuje, da so tu in tam obrali človeka po noči ali celo ob belem dnevu. Teh lopovov je v Chicagi toliko, da jim vsa mnogoštevilna policija ni kos. Ali jaz se ne čudim, da je te drhali tukaj toliko. Kar sem tukaj, nisem videl človeka, da bi klobuk z glave snel in se prekrizal. Tudi k jedi ti gre, kakor pri nas p . . . č h koritu: nič se ne prekriza, nič ne moli ter sploh nič ne priznava, da je Bog v Ameriki, kakor v Evropi. In kar človeka še najbolj žali: še tisti, ki pridejo iz naših krajev sem, izgubé tu vso vero, opusté molitev, zapusté Boga, da jedo le mesó in beli kruh. Kaki bodo po njih izgledu njihovi otroci? Kaj drugega, nego razbojniki, tolovaji!

Ko moj dopisnik te žalostne razmere velikega ameriškega mesta premišljuje, v srcu se mu budi želja po mili svoji domovini slovenski, kjer je še vera in poštenje doma. Da, da, neprecenljiv dar nebes je sv. vera že za to življenje, za človeško družbo. Kaj pa človeško družbo vzdržuje, ohrani? Medsebojna ljubezen. Ali ljubezni, kakor sploh vsem krščanskim čednostim podlaga in pogoj je vera, naša sv. vera, ki nas uči, da smo vsi otroci istega nebeškega Očeta, torej bratje in sestre med seboj. Kdo te vere nima, pri njem ne najdeš usmiljenja, sočutja, ljubezni.

In baš krščanske ljubezni moj Amerikanec pograša, ko piše: »Ni tukaj kot pri nas (v Beli krajini na Kranjskem). Ako pri nas sosed čuje pri sosedu krik po noči, po dnevu, skoči poprašat: Kaj imate? in pomiri prepričan in pretep. Tukaj v Chicagi Vam stanuje po 15 in še več družin v eni hiši. Pa če pride k eni družini tat ali tolovaj, naj ti nesrečni ljudje še tolikanj kličejo na pomoč, nihče ti se ne oglasi, da bi šel pomagat, nekaj iz strahu pred tolovaji, nekaj tudi za to, ker ti je to čuden svet: eden drugega ne pozna in ne ljubi.«

Zato je sklenil moj Amerikanec, kakor hitro mu bo mogoče, vrniti se v pošteno svojo domovino Kranjsko, to tem bolj, ker tudi v Ameriki niso zaslužki bogosigavedi kaki: 1 dolar 75 cent. (naše veljave blizo 3 gld.) na dan. In še ti krajcarji, kako krvavo so zasluženi!

»Delo moje je žuljavo in težavno. Moja rama je krvava in šijasta, kakor vola, ki ga neusmiljeni kmet vsak dan vpreza v jarem. Kakor ubogo živinče z vratom zviija, ker ga od početka šija peče, tako jaz srkam od bolečine, ko imam vsak dan po 10 ur cent težka drevesa na rami nositi. Plača je pičila za tolik trud, stanovanje drago, draga hrana, tako da, če bi bilo tudi delo po zimi, kar vem, da ne bo, malo bo dobička. Zatorej poleg vseh teh neugodnostij ne kaže mi drugo, nego zapustiti divjo Ameriko in povrniti se v milo mi domovino.«

Česa te, čitatelj dragi, to pismo uči? Marsičesa. Ene resnice, prevažne resnice sem te že zgoraj spomnil: na veri sloni ne le večna, nego tudi časna sreča

posameznika, kakor tudi celih narodov. Zato: kdor z besedo ali izgledom narodu vero jemlje, on je svojemu narodu najkrutejši sovražnik, narodnega napredka in blagostanja neusmiljen grobokop. Kedarkoli premisslujem žalostno prikazen, kako so pri drugih večjih, bogatejših, naprednejših narodih omikanci v ogromni večini veri in cerkvi že dali slovó, ali jo še pozitivno napadajo, psujejo, smešijo, zatirajo, vsakokrat me z veseljem navdaja misel, da so milega našega naroda slovenskega vrlí omikani sinovi ne le v srcu veri svojih očetov še zvesti ostali, nego tudi po veri živé. Ljulike se ve, da najdeš tudi med njimi. Našel boš ali našel morda že si celo tako slovensko gospódo, ki ne le, da sama do vere in Boga nič več ne drži, kateri ni petek ni svetek nič mar, nego še druge poštene ljudi, ki zapovedi božje kaj cerkvene še zvesto spolnjujejo, za mračnjake, za bebece imajo. Takih se, če le mogoče, ogiblji, varuj: zakaj pomagáči hudičevi so, tvoji zapriseženi sovražniki, tvoji in celega naroda sreče časne in večne brezdušni grobokopi. — Ob volitvah bodo prišli morda k tebi, vsi spokórni in pobožni, z lepimi besedami, sladkimi obljubami: ne veruj jim — v ovčji obleki so volkovi — ne govori ž njimi, vrata jim pokaži!

Sedaj še nekaj. Ono pismo iz Amerike napisala je priprostelega delavca žuljava roka. Kaj ne, da lepo pisati zna? Morda še ti ne tako ni tvoj sin? Čudil se boš, ako ti povem, da moj Amerikanec še v šolo ni nikedar hodil. Za silo brati in pisati se je naučil od dobrega in pametnega svojega očeta doma. Ali ko je J. St. v fanta odrastel, ni ga bilo ob nedeljah videti po krčmah, pri igrah in na plesih, med vasovalci in potepenci — doma je za mizo sedel, pisal in bral. Stori tudi ti tako. Če nimaš knjige, kar bi bilo žalostno, izposodi si je pri sosedu, 'poprosi duhovnega gospoda ali učitelja, pristopi v úbralno društvo', če je v vaši fari imate. Uči se, ne bode ti žal! Kdor kaj ima, nekaj velja — več velja, kdor kaj zna. Slednjič videl si iz omenjenega dopisa, da ni vse zlato, kar se sveti. Kako so hvalili to Ameriko! Moj dopisnik iz Amerike je — dobro ga poznam — čvrst, priden delavec, poleg tega pameten, trezen in varčen in glej, zaslužil si bo ne veliko več, nego s čemer se po zimi preživi. In ko si prihrani za pot, vrnil se bo — Bog daj, da srečno! — domu. Ti pa, čitatelj moj, če si pameten, ostani doma!

Stazinski.

Gospodarske stvari.

Kmetijski pouk.

Novo šolsko leto v deželni vinarski, sadjarski in poljedelski šoli v Grmu pri Novem Mestu se prične dne 3. novembra. Naše gospodarje opozarjamo na ta deželni zavod ter jim svetujemo, da pošljejo va-nj za dve leti svoje gospodarstvu namenjene sinove. Poučuje se v slovenskem jeziku in to v vseh predmetih nižje realke, posebno pa še v strokovnih, umnemu gospodarju neogibno potrebnih predmetih, kakor v poljedelstvu in rastlinstvu, živinarstvu, vinstvu (trsarstvu in kletarstvu), sadjarstvu, zelenjedarstvu, čebelarstvu. Ves strokovni pouk je spojen s praktičnimi opravki v gospodarstvu. Novi učenci štipendisti imajo pouk, stanovanje in hrano brezplačno. Plačujoči učenci plačujejo pa po 30 kr. na dan za hrano in stanovanje in pa po 20 gld. na leto šolnine. Razen tega, da je ta zavod za bodoče gospodarje prekorišten, je tudi prav po ceni. Vsak imoviti gospodar naj torej pošlje svojega gospodarstvu namenjenega sina, ki je dovršil ljudske ali meščanske šole ali nekoliko razredov

realke ali gimnazije ter je dopolnil 16 let, za dve leti v kmetijsko šolo v Grm in kesal se ne bode nikdar. Posebno je še omeniti, da se učenci v Grmu učé tudi lepega vedenja, poštenosti ter štedljivosti.

Ameriške trte.

C. kr. okrajno glavarstvo na Ptuji razpošilja naslednji razglas ali pogoji, ki se nahajajo v tem razglasu, veljajo tudi za druge okraje in g. Fr. Matjašič, komisar na Ptuji, vsprejme rad dotične prošnje. Razglas pa se glasi tako-le:

V spomladi 1893 bodo se iz državnih nasadov na Spodnje-Avstrijskem, Štajarskem, Kranjskem in Primorskem po razmerju obstoječe zaloge prosilcem iz po trsni uši okuženih pokrajim oddavale ameriške trte in sicer: Riparia, Solonis, Ruspestris in York-Madaira rezanice (ključeci) po 8 gld. za 1000 komadov; Riparia Pailléres, Riparia Perrier, Riparia Portalis in Jacques rezanice po 6 gld. za 1000 komadov; zatem korenike brez razločka vrste po 10 gld. za 1000 komadov, vendar le v toliko, kolikor se ne bodo potrebovale za državne, občinske in društvene nasade.

Brezplačno oddavalo se bode rožje le izvanredno, in to v slučajih, v katerih se gre za osnovo rezilnic iz občinskega ali društvenega premoženja, ter je obstanek takega nasada najmanj za 10 let zajamčen.

Prošnje za oddajo rožja naj se vložijo najkasneje do 10. oktobra 1892 pri c. kr. okrajnem glavarstvu.

V Ptuji, dne 30. avgusta 1892.

Ces. kr. okrajni glavar.

Seno za konje.

Večkrat se misli, da seno, ki vzraste na pustih, ali močvirnih travnikih, ni za živino, nekaj zato ne, ker nima v sebi redilnih snovij, nekaj pa, ker mlada živina, če se ji tako seno polaga, shuja v kratkem času in izgubi svoje meso skorej vidoma, krave pa dajo tudi hitro manj mleka. Ali če tako seno ni za živino, za konje pa je dobro. Konji, tako se modruje, morejo tako seno že prebaviti in si ga obrniti v korist, saj se nažró njega, da so siti, kakor klošči, nič manj, kakor od dobrega sena.

Ta misel pa je kriva, škodljiva, kajti konj ima mal želodec in če si ga napolni s krmo, ki nima v sebi veliko redilnih snovij, odkod si hoče torej obnoviti moči, ki mu jih vzame delo in sploh vsakdanje življenje njegovo? Ravno konju je treba hrane, ki ima mnogo protejina t. j. redilnih snovij, v prvi vrsti torej hrane iz žita. Vendar pa samo žito ne izda, kajti ne napolni mu želodca in še dati se mu ga ne more toliko, da si napolni želodec. K žitu more priti še torej surova krma, krma, katere lahko žival več vzame ter mu daje onih snovij za življenje, katerih ni v žitu. Na vse to pa pomaga taka krma še živali prebavljati žito.

Dati je torej konju slame — rezi. Rez prisili konja, da jo prežveče in tako krmo, kar je dobi va-se, skoz in skoz preslini in brez slin ni mogoče prebavljanje. Zatem pa sena, zdravega, na travniku posušenega, vendar pa ne sme biti preveč zrelo, kajti v takem ni več redilnih snovij dovolje, je torej več ali manj prazno delo. Detelja stori, kakor znano, pri konji veliko, toda ne vsega. Vse v svojem času in v pravi meri je tudi pri tej krmi najboljše, zlato ravnilo, nikoli pa ne tisto seno, ki se mu pravi, da je za konje.

Sejmovi. Dne 22. septembra na Dobrni. Dne 24. septembra pri Sv. Trojici v slov. goricah, v Arveži, v Šmartnu pri Slov. Gradci, na Remšniku in v Slov. Bistrici. Dne 26. septembra v Št. Juriji ob južni železnici. Dne 28. septembra v Cmureku. Dne 29. septembra na

Vranskem, pri Sv. Lovrenci na Dravskem polji, v Mar-
renbergu in v Veržeji.

Dopisi.

Iz Maribora. (Novo poslopje) državne gimnazije je izročeno naši mladini v porabo, daj Bog, da bode v njem za-njo vse to, česar jej je treba, da nam izpolni upe, ki jih stavimo na-njo! Teh upov pač ni malo, posebno sedaj, ko imamo na tej gimnaziji tudi slov. vsoprednice in torej slov. mladeniči lažje va-njo gredó, kakor poprej, pri popolnem nemškem poučevanju. Zadnje nedeljo se je slovesno odprlo in je bilo precej imenitno število odličnjakov pri tem. Od strani države c. kr. namestni je zastopnik, vitez Tauber, c. kr. okr. glavar. Kankovski, višji inžener vit. Neupauer, drž. šolski nadzornik dr. Zindler; od dež. odbora dr. Jože Schmiderer in od mesta župan Nagy, kan. dr. Križanič, stolni župnik J. Bohinc in drugi. Ob 8^{1/2} je bila v cerkvi sv. Alojzija služba božja za gimnazijce, vpricho pa so bili tudi drugi, posebno še zgorej imenovani gostje. Profesor dr. Pajek je v izborni besedi vzel slovo od te cerkve in še bolj od starega poslopja c. kr. gimnazije, ki stoji tik nje: nad 134 let ste bili oni torišče, na katerem se je gimnazijska mladina izgojevala za razne službe v državi in cerkvi. Po službi božji se je podala mladina v novo poslopje, v meščanskih ulicah ter se razpostavi deloma v veliki dvorani, deloma po mostovžih. Ob 10. uri pripeljejo se mil. knezoškof dr. Mihael Napotnik ter jih vsprejme ravnatelj dr. Stornik, da blagoslovijo lični oltar dobrega pastirja, ki stoji v zatišji dvorane. Zatem pa izroči vit. Tauber v primernih besedah novo poslopje gospodu ravnatelju v skrb, mladini po v dobro porabo. Oboje obljubi ravnatelj ter prepusti govorniško mesto prof. Kirchlechnerju. Le-ta poda v kratkih potezah zgodovino štajarske dežele, odkar je del, svitel biser v kroni avstrijskih vladarjev t. j. zgodovino 700 let. Sedaj še ogovori dež. šolski nadzornik dr. Zindler mladino ter jih svari pred narodnostno borbo, a priporoča jim znanostno. S cesarsko himno, ki so jo peli gimnazijski dijaki, konča svečanost in gosp. ravnatelj pelje mil. knezoškofa ter druge goste po novem poslopji razkazovaje jim namen in znamenitosti njegovih delov. Poslopje je v resnici lepo, upajmo, da bode tudi porabljivo ter v nje pouk vselej na korist domovini!

Od Ponikve. (Ugovor.) Prosimo, blagovolite objaviti v Vašem cenjenem listu sledeče vrstice, ki so prepis originala, kateri smo poslali tudi »Slov Narodu«. V »Slov. Narodu« dne 12. septembra št. 207 objavljeno je od nepoklicane strani poročilo o našem bralnem društvu, ki je povsem neosnovano, žaljivo in tendenciozno. Namen mu je jasen: vsejati v naše mlado društvo kal pogubnega razpora, češ, vdarimo pastirja in ovce se bodo razšle! Skrajno žaljiv je napad na našega vrlega predsednika č. gosp. kaplana Arzenška, kateremu gre v največji meri zasluga, da se je društvo sploh osnovalo, in da šteje vže lepo število društvenikov. S svojim taktim in ljubeznivim postopanjem si je pridobil gosp. predsednik popolno zaupanje, v dokaz to, da je bil jednoglasno izvoljen predsednikom. Zlobno čenčanje o lističih in Mahničevem fanatizmu skoraj ni vredno, da mu odgovarjamo. Zvnanji, nezreli dopisnik moral bi vedeti, da je stvar odborova in ne predsednikova, kakšno berilo, kaj in koliko se naj naročuje; tej svoji dolžnosti se je odbor odzval v seji dne 19. julija t. l. Konstatujemo pa, da »Rimskega Katolika« naše društvo nima in nam tudi ni znano, da bi dr. Mahnič sodeloval pri listih, ki so v naši bralni sobi. Kaj bi rekli besedam,

da hoče gosp. predsednik imeti, naj ljudstvo postane to, kar je bilo pred tristo leti, ali še prej? Testimonium paupertatis! Gola, nepremišljena fraza! Pred tristo leti še ljudstvo čitati ni znalo. Gledé nasvetovanih zvonov odgovarjamo, da jih imamo vže deset, ne samo dva in zastran epiteta »strankarsko« izjavimo, da pripada naše društvo tisti veliki stranki, ki deluje za pravo krščansko-katoliško omiko narodov. To bodi v pojasnilo p. n. slovenskemu občinstvu z dostavkom, da je bil pričujoči dopis v odborovi seji dne 17. t. m. jednoglasno odobren.

Jože Dobnik, Franc Šetinc, Fr. Podgoršek,
predsed. namesnik. blagajnik in tajnikov namestnik. odbornik.

Od Nove cerkve. (Volitev — sadje.) Čudno, da »Slov. Gospodar« ne naznanja prevesele zmage, katero so — tega je že blizu tri tedne — pridobili Slovenci pri volitvi novega načelnika za Vitanjski krajni šolski svet. Izvoljen je bil s 6 glasovi proti 5 v načelnika slovenski poštenjak, g. Jurij Jeseničnik, p. d. Vranjek, posestnik v Vitanjski okolici. Iz sreca častitamo, čudimo pa se tudi, da o tej volitvi tudi »D. W.« molči, saj zna sicer o naših razmerah še več, kakor je resnica. — Sadja je v naši okolici malo; kakor čujemo, ga imajo v naši soseki — v Vitanji — precej obilo. Naj pride le tudi v dober denar!

Od Sv. Martina pri Slov. Gradci. (Olepšava.) Kakor drugod, tako skrbijo tudi pri nas za cerkvene reči naši pridni farani. Našo župnijsko cerkev smo v kratkih letih čisto prenovili in okinčali, pa tudi vse podružnice naše župnije in tako so se tudi letos pridni Lehenčani dela lotili in olepšali starodavno cerkev podružnice sv. Jurija pri Fajenovi graščini. Omislili so ji nova stranska altarja v gotičkem slogu: na desnem altarji je podoba Marije Lurške in sv. Marko ter sv. Florijan, na levem pa sv. Marjeta, sv. Mohor in sv. Fortunat. In večji altar bo čisto prenovljen in sv. Jurij v podobi izrezan, cela cerkev na novo obeljena od znotraj in zunaj, tudi predizhnica bo cela prenovljena in sv. evangelisti naslikani in Kristus dobri pastir. Podobe izdeluje podobar Štefan Jagar od Sv. Jurija pri Celji. In to delo bo skoraj dogotovljeno, ter v kratkem slovesno blagoslovljeno na veselje naših poštenih kmetov. Naša občina je uboga in popravila te cerkve nas stanejo že veliko, ker smo pred nekaterimi leti postavili novi zvonik in tudi naročili tri nove zvonove, ki prav vbrano pojó. Vse to je nas stalo nad 3000 fl. Ta svota se je izvečine po milih darih občanov in faranov nabrala, tudi pridni sosadni farani so nam izdatno pomagali, zato je jim izrečem prav prirčno zahvalo za vse in ljubi Bog, sv. Jurij in Mati Lurška vam naj povrne že na tem svetu, enkrat pa v svetih nebesih! F. K.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Nj. veličanstvi, cesar Franc Jožef in cesarica Elizabeta sta sedaj na Ogerskem, na svoji graščini pri Gödöllü, svitli cesar pa ostane le malo časa ondi ter se povrne kmalu na Dunaj. — Na Dunaji so bile te dni skupne seje drž. ministrov, da se sestavi drž. proračun ter predloži delegacijama, ko se snideta dne 1. oktobra, v posvetovanje. — Grof Taaffe biva še v Nalzevem, na Möravskem, znamenje, da notranja politika počiva in se ni bati kake spremembe v ministerstvu, čeprav to želi nemško-liberalna stranka. Štajarsko. Društvo »Südmark« je imelo v nedeljo občni zbor v Radgoni in zakaj v tem neznatnem mestu? Ker je župan dr. Kotzbek jako unet za to dru-

štvo, sicer pa se ljudstvo malo zmeni za-nj. Kdor delovanje tega društva opazuje, lahko izpozna, da živi samo ob ščuvanju in ruvanju zoper slov. ljudstvo pa hvala Bogu, doslej še brez uspeha. — Na deželni šoli za gluho-nemé otroke v Gradci je bilo preteklo leto 125 otrok, iz slov. dela dežele 28. Škoda, da se za te otroke ne poučuje v slov. jeziku!

Koroško. Kam pripelje nemškutarija in nejevera, ki je z njo v ozki zvezi, kaže samomor učitelja v Suhi. Mož je sovražil duhovnike, ker se potegujejo za pravice slov. ljudstva in tako se je zagrizel v nejevero, ta pa mu je potisnila vrv v roko in okoli vratu. — Dež. šolski svet v Celovci je razdelil ljudsko šolo v Globasnici v dve, slovensko in nemško; zadnje po svoji želji in na ljubo tamošnjim nemškutarjem.

Kranjsko. V Ljubljani ste, na ukaz ministra za uk in bogočastje, dve gimnaziji, ena šteje 8, druga pa samo 4 nižje razrede. Na zadnji je letos 393 učencev, več, kakor jih je po drugih v vseh osmih razredih! — Dež. zbor je imel včeraj še le svojo tretjo sejo in kakor kaže, ne sklene še tako brž svojega posvetovanja. — Novo gledališče v Ljubljani je zgotovljeno in čaka na svoje odprtje.

Primorsko. Knezonadškof v Gorici, dr. Zorn so jako skrben višji pastir in njim bije srce tudi za svoje slov. ovčice, nič manj, kakor za laške in vendar se spodtika nad njimi »napredna« gospoda, ki ima besedo v »Narodni tiskarni« v Ljubljani. Strast slepi človeka. — V dež. zboru je odprl prvo sejo dež. glavar, grof Coronini v laškem in slov. jeziku, tudi obravnave se godé v obeh jezikih, po volji gg. poslancev. Tako je pravo!

Tržaško. V seji mestnega zastopa v Trstu je laška večina izrekla, da ni potrebe za slov. ljudsko šolo v mestu; slov. posvetnik Nabergoj jim je krepko pa za-stonj dokazoval, da tirja pravica slov. ljudsko šolo. V tej reči mora vlada sama zaukazati, sicer ne bode v Trstu nobene slov. šole.

Istersko. Posl. Jenko in tov. so stavili v dež. zboru v Kopru do visoke vlade vprašanje, hoče-li dež. glavarju zaukazati, da postavi tudi slov. govore v zapisnike dež. zboru. Doslej se to ni godilo, na vladi je torej sedaj, da popravi, kar je zagrešila laška zagri-zenost.

Hrvaško. Mesto Reka ima dva dež. poslance v saboru v Zagrebu, toda ker mesto noče biti hrvaško, tudi ne pošilja svojih poslancev v hrv. sabor. Nasledki tega pa so žalostni, kajti če Reka noče biti hrvaška, postane pa prej ali slej — madjarska.

Ogersko. Vlada ni dovolila Slovakom, da se slovesno odkrije spomenik župnika dr. Hurbana. K spomeniku ni smel nihče, kakor edino rajnega rodbina. — Mestni zastop v Budimpešti je podelil Kossuthu častno meščanstvo. Ta sklep je pač očitna veleizdaja ali vsaj podobna sta si kakor las lasu. Kaj reče na to »kraljeva« vlada?

Gališko. V Podgorci ob ruski meji se je prikazala prava kolera, torej je že na naših tleh. — V Tarnopolji so zaprli c. kr. gimnazijo, ker je nek dijak ustrelil svojega profesorja in je neki velika zarota med dijaki zoper profesorje svoje. Strašna mladina!

Vunanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. so izdali novo okrožnico do katoliških škofov ter razpravljajo v njej o lepoti in moči sv. roženvenca. — Kardinal Howard je umrl v 83. letu svoje dobe.

Italijansko. Kako slabo da stoji v tej državi za življenje in še bolj za premoženje, vidi se iz tega, da so v Salerno, velikem mestu, o belem dnevu umo-

rili tamošnjega župana Cineli, ne da bi prišli hitro morilec na sled. In pri tem kričijo naši Italijani še vedno: blažena Italija! Komu se ne zdi to po pravici smešno?

Francosko. Ubcg je predsednik republike, Sadi-Carnot, kajti vedno mora iti okoli po mestih, da se ljudem pokaže in kedar kam pride, ne zna, kaj bi naj govoril, da se ne zameri — freimaurerski stranki, kajti mož je na vrhovi njeni in kar hoče ona, to mora se zgoditi, bodi prav ali neprav za državo.

Angleško. Velika zadrega je za novo ministerstvo delavsko vprašanje, kajti delavcem ugoditi je težko, ako človek noče storiti krivice tem, ki jim dajo dela. In katera vlada bi mogla privoliti v to krivico? Tista gotovo ne, ki misli prav za vse, za celo državo, ne samo za delavce.

Nemško. Po tistih mestih, koder se je kolera nastanila, je te nesrečne bolezni še vedno več, kakor zadosti, vendar pa se kaže, da se ne širi ona še tudi v druga mesta. Na kmetih pa je doslej še ni bilo. — Cesar Viljem II. se je podal na vshodnjo stran svoje države, na Magdeburško in kaže sploh, da mu je blagor ljudstva prav pri srei, ne manjka pa mu nasprotovanja, posebno liberalci so prav tisti, ki mu podstavljajo nogo, kjerkoli hoče cesar vpeljati kaj, kar cika po krščanski šegi.

Rusko. Kar hoče ruska vlada, o tem se piše težko in če se piše, resnica piše se še težje, ker dobivamo vsa poročila iz Rusije le iz nemških listov, tedaj skozi nemške očali. Sedaj se piše veliko o francosko-ruski zvezi za vse, torej tudi za vojske, kjer jih ruska vlada dobi, ne mara, če doli v Indiji. Narobe pa mora tudi Rusija podpirati Francoze, ako se zaprede kaka vojska za-nje. Nam se ne zdi, da je taka zveza mogoča.

Srbsko. Vlada hoče, da se v Srbiji ustanovi posebna katoliška škofija. Doslej je katol. ljudstvo pod Di-jakovo, tedaj pod škofa dr. Strossmajerja. Taka ustanovitev pa se ne izgodi čez noč, počakamo mi torej lahko, ali se ona sploh izgodi.

Turško. Ruski poslanik, Nelidov ne mara ostati več v Carigradu, ker mu sultan ne zaupa in on torej ne more ničesar od njega doseči, kar kje kedaj ruska vlada pričakuje od njega. Sploh je težava doseči kaj pri sultanu, ker se zanaša on bolj na usodo, kakor pa na ljudi, če so tudi poslaniki, naj že ruski ali pa angleški.

Azija. V Afganistanu puntata se dva naroda, drug hoče spraviti drugega pod-se, nazadnje bosta pa oba v jarmu ali Angležev ali Rusov, nikakor pa ne, kar želita, prišla pod lastno ustavo.

Amerika. V nobeni državi, kar jih je v južni Ameriki, ni miru, povsod so punti, ustaje, nihče ne zna, kedaj da se spravi v red, kar je ondi v neredu. Take svobode varuj naš večni Bog, kakor jo imajo v teh krajih!

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

(Dalje.)

XI. Zanimive egiptovske starine.

Rano sem maševal v frančiškanski cerkvi pri ol-tarji, ki kaže na obeh stranéh avstrijskega orla. Isto znamenje nosi šest krasnih svečnikov. Tudi tu sem sega radodarna roka slavnega našega carja! Kdo bi se ga pač tu v daljni, tuji zemlji v prisrčni molitvi ne spomnil

Ljubeznjiv guardijan P. Placido me povabi k zajutreku, potem pa spremlja v bližnjo šolo francoskih sester do-brega pastirja. Ta hram bil je nekdanj harem, t. j. stan žená nekega turškega gospoda. Šolarice so razne barve in vere. Včasih je po takih zavodih do 50 raznih vero-izpovedanj skupaj. Čeravno nova Kahira ponuja znamenitosti dovolj, misli tujca so zmirom v Egiptu, kakor je bil nekdanj. Kogar tedaj zanimajo pretekli dnevi, poda se z menoj v muzej »Boulaq«. Bulák se zove predmestje ob Nilu, muzej pa je hram, kjer se zbrane kažejo staro-davne znamenitosti. To je najimenitniši muzej sveta. Velike bukve bi bile potrebne, če bi hotel le naštevati te znamenitosti. Vsakega kaj posebej zanima, — vse na enkrat pogledati, zmanjka človeku časa in volje, — ter tudi jaz hočem le omeniti, kar se mi je posebno dopadlo.

Tu gledam lepo ohranjene podobe starodavnih slikarjev, predstavljajoče stare Egipčane pri njih navadnih opravilih. Tam leži dragoceno lepoticje kraljice Aah-hotp, soproge kralja Kamos-a (XVII. dinastije, 2000 pr. Kr.), reči, ki so iztrgali iz njene mumije. Verižice na roko, na vrat iz zlata tako krasno izdelano in spleteno, da bi se ponašali Pariški dragotinarji. Tu zopet so krasni vrči iz zlata, porcelana (fayence) in stekla — dokazi, da so Egipčani najmanj že od IV. dinastije počenshi že bili mojstri v vsaki obrti.

Ne mudimo se! Le naprej z dvorane v dvorano tje v najzanimivišo. Napis pove: »Salle des Momies royales — dvorana kraljevskih mumij«. Prej, ko pre-stopimo prag tega novošegnega mirodvora prastarih faraonov, hočem mojim bralcem nekoliko raztolmačiti, kako so shranjevali in pokapali stari Egipčani trupla svojih mrličev. Herodot poroča: Maziljenje mrličev ob-stoji v tem, da se možgani in drobci izvzame, ter v ot-lina trupla z dragocenimi in jako dišečimi reči, z miro, kancelom itd. natlači. Tako se pusti vse 70 dni v soli ležati. Po tem času se truplo umije ter v z gumijem napite rjuhe omota. Tako maziljenje mnogo stane. Ubogi imajo drugači način. V mrliča se vlije neka tekočina »surmaia«, ter se položi 70 dni v natron (sodo). Potem se truplo del za delom v trake omota in v rakvo položi. Bogati pod ovitke devajo dragotino, verižice, pr-stane, sploh reči, ki so bile mrliču za živih dnij ljube ali potrebne, krojaču škarje, trgovcu vatel, otrokom igračo itd. Čez vse omotano telo se položi potem neko testo iz smole, ki se strdi in tako v prvi vrsti zrak od trupla ovira. To je mumija, ki se potem lepo okinča, obraz pomala, celo ali deloma pozlati. Dene se najpo-prej v telu primerno leseno škatljo, potem v leseno, slednjič vse v kameneno rakvo, ki se v piramido ali pod-zemeljsko dupljo prenese.

Mumije, ki jih bomo tukaj gledali — je jih nad 30 — so se še nedavno le odkrile. Začetkom sedem-desetih let so beduini iz okolice tebenske začeli prodajati tujcem čudne kose dragocenih rečij. Odkod jim so, se je vestno tajilo. Še le dr. Emil Bruks-bej, sedanji konservator muzeja, je zasledil dragocenosti in po te-žavnem delu vzdignil 5. julija 1881 iz 11 m. globokega in 2 m. širokega predora na krševitem pogorji deir-el-Bahari zaklad. Odprli so 10 mumij najslavniših faraonov, odstranili ruhe in v steklenih omarah gledaš sedaj po-sušena temno-rujava telesa. Vstopimo! Mirno ležijo tu staroslavni faraoni Ahmes I., Tutmes III., Seti I.; naj-bolj pa nas zanima Ramses II. Po Grkih nam je znan kot »Sesostris Veliki«, sv. pismo ga imenuje faraona. Stopim k njegovi rakvi in se zamislim v njegovo zgo-dovino.

Pod njegovo vlado dospel je Egipt na vrhunec svoje moči in slave. Z velikim vodotokom združil je Nil in rudeče morje, imel je veliko vojno in trgovinsko lad-

jevje, staval je brez števila mest in gradov, ustanovil veli-kanska trgovinska skladišča Phitom in Rameses, pri ka-terem delu so morali robotovati Izraeliti (2. Moz. 1, 22). Ta vladar je bil, ki je tako strašno stiskal izraelsko ljudstvo. Ramses je oče one hčere, ki je rešila dete Moj-zesa, vzela seboj v kraljevo palačo in ga dala podučevati v vseh znanostih in umetnostih, kojih je bil Ram-ses veliki zaštitnik. Pred njim moral je bežati Mojzes v deželo Madijan k duhovniku Jetro. Ko se je vrnil, bil je Ramses že mrtev in vladal njegov sin Menefta I. — Ramses je bil mogočni vojskovodja. S 500.000 vojakov podjarmil si je Etijopijo, Arabijo, Jeruzalem, Sirijo in Mezopotamijo.

Tu sedaj leži suho telo v stekleni omari z muze-jalno številko 5232! Starček je vendar morali biti svoje dni zmagovita oseba, ker še sedaj meri 1,8 m. Zlatolas je in ima veliki zakrivljen »orlov nos«. Tu sem naj peljajo kralji in cesarji svoje sinove, tu naj jih učijo ponižnosti. Tu vidi prevzetni človek, kako ničeven je svet, kaj je napuh človeka! Zdelo se mi je, da odpira Sesostris Veliki svoje suhe ustnice in mi kliče: Sic transit gloria mundi! Tako mine vsa posvetna slava! Nek-daj bil sem veliki farao, slavni vojskovodja, staval sem spomenike, mesta in gradove, — sedaj so me iztrgali iz groba in tu sem izpostavljen v muzeji; vsaki, ki plača, nasiti na meni svojo radovednost! (Konec prih.)

Smešnica. Neka žena je prosila domačega učitelja, naj bi ji napisal pismo do njenega moža, ki je služil v mestu. »Prav rad«, pravi ta, »kaj pa naj pišem?« — »Ko bi jaz to vedela«, odvrne žena, »pa bi mu sama pisala«.

Razne stvari.

(Sijajna z maga.) Pri občinskih volitvah na Sla-tini so v torek zmagali v 3. in 2. razredu slov. volilci z veliko večino, v 1. razredu pa so propadli za dva glasa. Veselje slov. volilcev je vsled tega nepopisljivo, nemškutarji pa lazijo vsi poparjeni okoli, najbolj pa njih glava — dosedanji župan.

(Otvorjenje) novega poslopja e. kr. gimnazije v Mariboru je bilo zadnjo nedeljo prav po načrtu in v celem dokaj borno, kajti pri svečanosti nisi videl niti ministra za uk in bogočastje, niti ces.namestnika, niti si slišal slov. besedo, da-si je na gimnaziji velika večina učencev slov. krvi.

(Volilni shod) skliče dež. poslanec, vlč. g. dr. Janez Lipold na dne 2. oktobra ob 3. uri popoldne v Stari trg pri Slov. Gradci ter se vrši shod ondi v Pe-tričevi gostilni.

(Minister) za pravosodje, grof Schönborn je prišel zadnji petek v Maribor ter si je ogledal obe e. kr. okrajni sodniji pa tudi moško kaznilnico v Magdalen-skem predmestju.

(Shod volilcev) bode dne 2. oktobra pri Sv. Urbanu poleg Ptuja. Na shodu bo poročal deželni po-slanec g. dr. Jurtela in morda tudi državni poslanec g. dr. Gregorec. Shod bo v gostilni g. Mariniča in bo se začel ob 3. uri popoldne.

(Častni mestjan) je v Celji postal g. dr. Jože Neckermann, zdravnik pri dež. bolnišnici v Celji. Mož je doslej tudi župan v Celji.

(Slov. čitanka.) Gosp. dr. Jakob Sket, profesor na e. kr. gimnaziji v Celovci, je izdal za tretji razred srednjih šol svojo »Slov. čitanko«. Kolikor se nam vidi, izbrano je berilo tudi v tem zvezku dobro in mladini primerno. Cena je zvezku 80 kr.

(V slov. oddelku) je na c. kr. gimnaziji v Mariboru letos v 1. razredu vpisanih 64 učencev, v nemškem oddelku pa je 34 učencev.

(Zlato gostijo) je obhajalo v nedeljo dne 11. septembra troje zakonskih parov pri M. D. v Nazarjah: »Ženin« M. Govtnik šteje 90 let in njegova »nevesta« 76 let; France Korpnik ima 83 in njegova žena 73 let ter Janez Bošnjak star 71 in žena stara 68 let.

(V bogoslovje) lavantinske škofije so še na novo vsprejeti ti-le gg.: Anton Jošt iz Gotovelj, France Kozel iz Hajdinja, Janez Kurnik iz Šent-Jurija v slov. gor., Ivan Šanda iz Rogateca in A. Srabočan iz Celja.

(Sadje.) Poredni fantje kradejo po vrtilih okoli Maribora kar v trumah in imajo redarji dosta dela, če jim sledijo. Nekoliko pa so jih že djali pod ključe.

(Ogenj) je uničil v ponedeljek, dne 12. septembra Blažu Frangežu, posestniku na Sp. Polskavi, škedenj in okoli 30.000 kilo sena in otave.

(Sodnistvo.) Gosp. dr. E. Bayer, pristav c. kr. okr. sodnije v Ormoži, pride k c. kr. okrožni sodnji v Celji; v Ormož pa g. Karol Regula iz Celja in istotako g. Fr. Kuess v Kozje. Gosp. Ivan Petrovič, pristav na c. kr. okr. sodnji v Šent-Lenartu v slov. gor., pride na enako mesto k c. kr. okr. sodnji v Maribor na desnem obrežji Drave, g. Ivan Cizej, pristav c. kr. okr. sodnije v Idriji, gre v Šent-Lenart, g. Alojzij Dekleva iz Kozjega v Maribor na l. br. Drave, g. dr. pl. Dular iz Rogateca na Vransko in Ivan Stepišnik iz Gradca v Rogatec.

(Griža.) Po Ormoškem okraji razsaja griža precej hudo in je že več otrok pobrala, pa tudi odraslim je nevarna. Največ je nje krivo nezrelo sadje, po nekaj pa tudi slaba voda.

(Bratev.) Kjer ni bilo letos kake uime in so vinogradi sploh dobro obdelani, tam se nadejajo, posebno po Ljutomerskih gorica, letos dobrega branja, kajti sedanje vreme streže kaj dobro grozdju.

(Tatvina.) V noči od 14. do 15. septembra so vlomili v c. kr. pošto na Vranskem ter so odnesli kacic 1000 fl. in za več sto gold. poštnih mark. Te pa je našel cerkvenik drugo jutro v tamošnji mrtvašnici.

(Hmeljarstvo) se obnese letos kmetom v Savinjski dolini prav dobro, ker na Českem letos ni veliko hmelja in je vsled tega več kupca za Savinjski hmelj.

(V Ameriki) nastalo je to leto mestece Biwabik in so mestjani prvo dete, ki se je v mestu rodilo, vsprejeli za svoje ter se ono imenuje Ana Biwabik, po stariših pa Brzovič. Stariši so Slovenci.

(Občina) Janživrh - Arlica na Pohorji si je izvolila gosp. Janeza Pahernik, lesotrčca v Vuhredu, za častnega občana.

(Goveja živina) sme od dne 15. septembra zopet iz Hrvaškega v našo deželo ali držati se je treba na tanko določeb gledé na prevajanje živine.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Jožef Probst, župnik na Muti, stopi zavoljo bolehnosti v pokoj in č. novomašnika gg. Alojzij Cizerlj ter Ivan Medvešek prideta za kaplana, prvi k Sv. Antonu v Slov. gor., drugi pa v Skale. Č. g. Martin Stolec, provizor v Razboru, pride za kaplana v Zreče.

Loterijne številke.

Trst 17. septembra 1892:	34, 11, 1, 17, 40
Line	79, 84, 16, 35, 54

Zavarovalno društvo

„Unio catholica“

na Dunaji I., Bäckerstrasse 14 in v
Gradci Radetzkystrasse 1. 15-26

priporoča se vsem katoličanom, kateri name-
ravajo složnost na gospodarstvenem polji.
Društvo oskrbljuje zavarovanje proti ognju,
nesreči in za življenje, kakor tudi cerkvenim
in občinskim predstojnikom zavarovanje zvo-
nov proti razlomu in poklini. — Zastopniki
se iščejo. Varnost popolna, premije po ceni.

Vinograško posestvo

v **Murbregu**, 20 minut od železne
postaje **Eich-Mauthdorf** (ljutomerske
železnice) se po ceni proda. Ono ob-
seže pet oralov vinograda, z dobrim
trsom in v dobri legi, tri orale sadov-
njaka, štiri orale visokega gozda, vse
v enem kompleksu, hišo s tremi izbami,
kuhinjo, klet, hlev, prostorno prešo in
posebno viničarjio.

Več pové **Franc Slavič**, posest-
nik v **Stanetincih**, pošta **Št. Jurij**
na **Ščavnici**. 3-3

Trgovski učenec.

Deček revnih pa poštenih starišev, ki je
dovršil najmanj štiri razrede ljudske šole,
zmožen slovenskega in nemškega jezika in
je izurjen dobro v računstvu, sprejme se pri
podpisnem v uk.

Andrej Golob, 1-3
trgovec v **Koprivnici**, pošta **Reichenburg**.

Novo!

Novo!

Zanimive in zabavne

so moje prvokrat na prodajo izpostav-
ljene igrače

Borivca.

Dva šaljiva potepeja, dobro postavljena, kakor herkula oblečena, se borita držéč se za rame, šaljivo, kakor si tega človek bolj na smeh ne more misliti. Lahko in gotovo ju požene vsak najmanjši otrok brez vse priprave povsodi v borbo. Če hočete sebi in svojim otročičem pripraviti veselje, tedaj Vas prosim, da pridete k meni. Moje igrače vsprejemali so še povsod z največjo pohvalo.

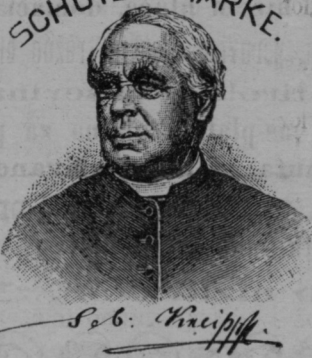
Cena za par je **50, 60 kr.**, bolje iz papirjeve mase po **1 gold. in 1 gold. 20 kr.**, najbolje pa po **1-50, 2 glđ., večje 3 glđ.**

Prodaja se vrši nepreklicno samo do **30. septembra** v Mariboru v štacuni **Šolske ulice št. 5**, poleg kavarne **Furche**, prej **Pichs**.

➡ Razpošiljatev za poštno povzetje. ➡

Ad. Rissmann, imetnik več častnih diplom.

SCHUTZ - MARKE.

Kdor hoče uživati **dobrote edino prave** — ne na pol sožgane in polne slaja, ki v ustih ostane

Kneipp-ove sladne kave

naj kupuje le blago v **rudečih** štirivoglatih zavitkih **bratov Ölz** z varnostnimi markami: **podobo** in **čonvico**.

Ako se jej primeša nekoliko 19-30

Ölz-ove kave,

katera je **najboljši** in **najizdatnejši** dostavek h kavi, dobivaš po **ceni redilno kavo**, katera presega navadno bobovo kavo.

Bratje Ölz, Bregenz

od vlč. g. župnika Kneippa edino pooblaščenata tovarna za sladno kavo na **Avstrijsko-Ogerskem**.

Razglas.

Mita Borlskega mosta čez Dravo se da v najem na eno, oziroma na tri leta t. j. od 1. januarja 1893 do konca decembra 1895 z izključno ceno 2401 gld.

Iz tega vzroka vrši se dne 28. septembra 1892 ob 10. uri predpoldnem pri tukajšnjem uradu očitna dražba in se morejo dražbeni pogoji vsaki dan pregledati v pisarni podpisanega odbora.

Okrajni odbor na Ptuj,
dne 13. septembra 1892.

2-2 Načelnik: **Zelenik** m. p.

Služba organista in cerkovnika

pri farni cerkvi Sv. Petra v Zavodnji se odda. Prosilci naj se osebno do 1. novembra pri cerkvenem predstojništvu oglašijo. 1-3

Vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo,

mlatilnice, čistilnice za žito, trierja, slamosavnice, mline za sadje, stakalnice za sadje in vino, za grozdla, tabore vse druge stroje in pripomočke za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo itd. priporočila * naborniki in avtorizirani običaji, po ceni!

IG. HELLER, DUNAJ,

Praterstrasse 78.

Ilustrovani zapiski in povzeto pismo v hrvaškem, nemškem, italijanskem in slovenskem jeziku po zahtevanju brezplačno in franco. — Čas za poskušanje — garancija, ugledni pogaji.

Kopet eničane cene!

Naznanilo.

Dne 29. septembra 1892 ob 10. uri predpoldan vrši se pri tukajšnjem uradu očitna dražba več meterskih centov starega železa. Kupci se s tem vabijo k udeležitvi, dražbeni pogoji pa se lahko uvidijo v tukajšnji pisarni.

Okrajni odbor v Ptuj,
dne 13. septembra 1892.

1-2 Načelnik: **Zelenik.**

Svarimo sedaj posebno pred škodljivim posnemanjem. **Finger-jev Plzenski pivni grenkovec** se prideluje le v tovarni za Plzenski pivni grenkovec g. Hen. in Ad. Finger-ja v Plznu. Zahtevajte toraj naš prideljek.

Prodaja posestva

v velikosti 78 oralov 270 □' iz proste roke. Natančnije se izvje pri občinskem tajniku v **Otiškem vrhu**, pošta **Meža** na Dravi.

Iščem mater in žlahto.

Mati so bili **Jožefa Svatina** pa njih nikoli nisem poznal. Rojen sem bil 1852. leta v Gradci (Gebährhaus).

Krstna botra so bili **Terezija Svatina**, šivilja pri Mariboru. Ako se kdo izmed teh iznajde, prosim naj se oglasi.

Janez Svatina,
posestnik v Veržeji,

2-2 pošta Sv. Križ pri Ljutomeru.

Pravo laško, izvrstno
Sicilijansko vino,

prav dobro **istrijsko črno vino**, kakor tudi **Oedenburško bejo** in **črno vino** najboljše sorte se naročuje po ceni pri

Josipu Westak-u 1-5
v Mariboru graške ulice (Burggasse) 38.

Kupčevalci

(ne agenti.)

kateri se pečajo ali pečati hočejo s prodajanjem

gospodarstvenih strojev

naj se oglašijo pri

Ig. Heller-ju

na Dunaji 1-3

II. Praterstrasse 78.

Oznanilo.

Zelo obiskana **štacuna**, a brez stanovanja, bode se dne 25. t. m. ob 3. uri popoldan pri javnej dražbi v najem dala od dne 1. oktobra za leto naprej.

Krajni šol. svet pri Sv. Barbari v Halozah.
Predsednik.

Oglas!

Občina **Artiče** je priredila prostorno novo sejmišče blizu cerkve v **Artičah**, kjer se bodo sejmi vršili dne **4. oktobra, 25. januarja, cvetni četrtek, binkoštni četrtek** vsakega leta. Ako se nameri na sejem dan praznik ali nedelja, obhaja se sejem delavnik potem. Kupci in prodajalci se vabijo priti v obilnem številu na sejme.

Zahvala.

Za požrtvovalno ljubezen in skrb med boleznijo in ob smrti naše srčno ljubljene hčerke, oziroma sestre, čast. šolske sestre

Ljudmile, roj. Marije Arzenšek,

za darovanje krasnih vencev, kakor tudi za mnogoštevilno spremstvo drage ranjke k zadnjemu počitku izrekamo č.č. šolskim sestram, posebno prednici vlč. sestri M. Angelini Križanič, vlč. duhovščini, njej na čelu prelatu mil. gosp. Fr. Kosar-ju in vsem drugim, ki so nam svoje sočutje na eden ali drugi način pokazali, svojo odkritosrčno in udano zahvalo.

Stranice, dne 13. septembra 1892.

Žalujoča Arzenšekova rodbina.

Prodajalnica modnega, platnena, suknena in rokotvornega blaga

ALEKS. STARKEL

3 Poštne ulice. Maribor ob Dr. Poštne ulice 3.

Velika zaloga raznega blaga za žensko obleko.

Največja zaloga tkanine za suknje in hlače, domači in inozemski pridelek.

Vsakovrstno blago za talarje za č.č. duhovščino, peruvien, toskin, razno blago za uniforme in obleke za gospé.

Prava tirolska raševina.

Velika zaloga rumburskega in creas-platna, platna za postelje v vsaki širokosti.

Damast in plahuta za mize, všivano platno.

Lastni pridelek domačega miznega platna, prtičev in obrisačev.

Zaloga vsakovrstnega šifona, tkanine za pohištvo, zagrinjalo, preproge itd.

Po nizki ceni.

7-16